

Αθήνα, 19 Δεκεμβρίου 2014

ΕΤΑΑ & ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
Οι απόψεις του ΣΑΤΕ
(Εισήγηση του Προέδρου, κ. Ζαχαρία Αθουσάκη)

Στο πλαίσιο του διαλόγου που ανοίγει η Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ αναφορικά με τα δυο μείζονος σημασίας θέματα, όπως είναι τα ασφαλιστικά ζητήματα και η συμμετοχή του ΤΣΜΕΔΕ στο κεφάλαιο της Τράπεζας Αττικής, εκ μέρους του ΣΑΤΕ, καταθέτουμε ορισμένες σκέψεις, οι οποίες θεωρούμε ότι θα πρέπει να συζητηθούν και εξειδικευτούν στο αμέσως επόμενο διάστημα από κοινού με όλους τους φορείς που συμμετέχουν στο Ταμείο μας.

Πριν απ' όλα, ωστόσο, επιθυμούμε να καταστήσουμε σαφές πως σύσσωμος ο εργοληπτικός κόσμος είναι αντίθετος με τις πράξεις του προέδρου του ΕΤΑΑ Αντώνη Σελλιανάκη, ο οποίος συστηματικά ωθεί τους μηχανικούς σε οικονομική, επαγγελματική και ηθική εξόντωση, σε μια περίοδο κατά την οποία ο τεχνικός κόσμος και κατ' επέκταση όλη η χώρα, βιώνει πρωτοφανείς συνθήκες κρίσης, που διαλύουν τον παραγωγικό ιστό και εξαθλιώνουν την προσωπική και οικογενειακή ζωή των ασφαλισμένων του Ταμείου.

Με δεδομένο ότι το Ταμείο μας, σε αντίθεση με την συντριπτική πλειοψηφία των άλλων ασφαλιστικών ταμείων, ασφαλίζει την επαγγελματική ιδιότητα, ανεξάρτητα από το χρόνο εργασίας, είναι προφανές ότι σε περιόδους κρίσης και πρωτοφανούς ανεργίας, δεν είναι δυνατόν οι ασφαλισμένοι να ανταποκρίνονται στην καταβολή ασφαλιστικών εισφορών, πολύ περισσότερο όταν αυτές αυξάνονται υπέρογκα και παράλογα. Δικαιολογημένα, λοιπόν, ο τεχνικός κόσμος θεωρεί ότι οι πράξεις της διοίκησης του ΕΤΑΑ, υπό τον Αντώνη Σελλιανάκη, συνιστούν πραξικοπηματικές ενέργειες που αποβλέπουν στην οικονομική εξόντωση των μηχανικών.

Με την ευκαιρία αυτή θέλουμε να υπενθυμίσουμε ότι με το Νόμο 5655/1932 ιδρύθηκε το Ταμείον Συντάξεων Εργοληπτών, στη βάση ενός συνεταιρισμού, προκειμένου να διασφαλιστεί το απώτερο μέλλον της ζωής των εργοληπτών. Με σειρά νόμων ως το 1947, μετεξελίχθηκε στο ΤΣΜΕΔΕ, οπότε με το άρθρο 3, του Ν.Δ. 308/1947 ορίστηκε ότι «ουδείς εργολήπτης γίνεται δεκτός εις δημοπρασίαν οιοδήποτε τεχνικού έργου, εάν μετά των λοιπών απαιτούμενων κατά τας κείμενας διατάξεις σχετικών προς συμμετοχήν του εις δημοπρασίας, δεν συνυποβάλλει εις την επί της δημοπρασίας επιτροπήν αφ' ενός απόδειξιν πληρωμής πασών των κατά το εδάφ. α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου καθοριζομένων εισφορών του» (υπέρ ΤΣΜΕΔΕ). Με την ίδρυση του Ταμείου Συντάξεων Εργοληπτών, εκτός των άλλων, προβλέφθηκε και δυνατότητα έκδοσης εγγυητικών επιστολών προς τους εργολήπτες που αναλάμβαναν την εκτέλεση δημόσιων έργων, δεδομένου ότι η πρόσβαση στο τραπεζικό σύστημα εκείνη την περίοδο ήταν αδύνατη (σ.σ. όπως, άλλωστε, συμβαίνει και σήμερα). Ο «συνεταιρισμός» των εργοληπτών, κατά συνέπεια, ήταν αφενός αυτός που δημιούργησε το ΤΣΜΕΔΕ, το οποίο λειτούργησε στη βάση της αλληλεγγύης και κατ' επέκταση ως μοχλός στήριξης της ανάπτυξης της χώρας. Γι' αυτό, άλλωστε, προβλέφθηκε η εκ μέρους των εργοληπτών πρόσθετη υποχρεωτική εισφορά προς το Ταμείο, με βάση τον προϋπολογισμό των έργων που αναλάμβαναν.

Έχει ιδιαίτερη σημασία να θυμηθούμε και να επισημαίνουμε διαρκώς αυτά τα ζητήματα, τα οποία καταδεικνύουν σαφώς ότι το ΤΣΜΕΔΕ δεν συστάθηκε, ούτε λειτούργησε, με τους κανόνες που θεσπίστηκαν για τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία, κατά συνέπεια δεν μπορεί σήμερα να αντιμετωπίζεται συλλήβδην με τα υπόλοιπα.

Κατά τη γνώμη μας, όλα τα ζητήματα - και οι δράσεις μας - θα πρέπει να επανεξεταστούν και επανατοποθετηθούν υπ' αυτό το πρίσμα.

Να υπενθυμίσουμε και να τονίσουμε προς όλες τις κατευθύνσεις και με κάθε τρόπο ότι το Ταμείο μας στηρίχτηκε απολύτως από τη βούληση του εργοληπτικού κόσμου να καταθέτει πρόσθετες εισφορές με βάση τα έργα που εκτελούσε. Κατά συνέπεια, η αναγκαστική και επιζήμια διαχείριση των αποθεματικών του, από την Τράπεζα της Ελλάδος ή την κυβέρνηση, συνιστά πράξη κλοπής!

Σε ότι αφορά τη συμμετοχή του Ταμείου μας στο κεφάλαιο της Τράπεζας Αττικής.

Εάν σήμερα είχαμε να συζητήσουμε την πρώτη συμμετοχή μας, ίσως να έπρεπε να πρυτανεύσουν άλλες, οπωσδήποτε διαφορετικές σκέψεις. Όμως, σήμερα βρισκόμαστε ενώπιον μιας πραγματικότητας: έχουμε, τα προηγούμενα χρόνια, επενδύσει τεράστια ποσά από τα αποθεματικά του Ταμείου μας και έχουμε καταστεί οι βασικοί μέτοχοι της τράπεζας.

Κατά την αντίληψη και εισήγηση εκείνων που πρώτοι υποστήριξαν τη συμμετοχή μας στην Τράπεζα Αττικής, ο σκοπός ήταν να μεταβληθεί η συγκεκριμένη τράπεζα, σε τράπεζα των μηχανικών και των έργων. Με απλά λόγια, να γίνει «τράπεζα ειδικού σκοπού», που θα υπηρετήσει με την ανάλογη εξειδίκευση τον τεχνικό κόσμο και θα στηρίξει την ανάπτυξη της χώρας.

Δυστυχώς αυτό δεν συνέβη έως τώρα και ασφαλώς σ' αυτό να έχουμε όλοι τις ευθύνες μας.

Σήμερα βρισκόμαστε απέναντι στη διπλή πρόκληση: από τη μια να συμβάλλουμε στην ανακεφαλαιοποίηση και στήριξη της Τράπεζας Αττικής με τεράστια ποσά από την άλλη να προβληματιστούμε και να συναποφασίσουμε για το μέλλον της.

Κατά την άποψή μας η συμμετοχή στην ανακεφαλαιοποίηση είναι μονόδρομος. Έχουμε διαθέσει τεράστια ποσά κατά το παρελθόν, τα οποία έστω και αν έχουν απομειωθεί, δεν μπορούμε να απεμπολήσουμε, ως μετοχική συμμετοχή μας στην τράπεζα. Το ανέντιμο «κούρεμα» όμως των αποθεματικών μας με τους χειρισμούς της Τράπεζας της Ελλάδας, μας έδωσε μία ώθηση να λέμε «πάλι καλά, βάλαμε χρήματα και έχουμε την Τράπεζα Αττικής».

Εκείνο που χρειάζεται να συζητήσουμε είναι το μέλλον της τράπεζας.

Μπορεί τραπεζίτες να μην είμαστε και κατά συνέπεια να πρέπει να προσφύγουμε σε εξαιρετικά ικανούς τραπεζίτες - θα λέγαμε και από τη διεθνή αγορά, κάτι που προσφάτως έπραξε η Τράπεζα Κύπρου, η οποία είχε περιέλθει σε δεινή θέση μετά το ξέσπασμα της κρίσης - προκειμένου να αναλάβουν για λογαριασμό μας και σε κάθε περίπτωση υπό την έγκρισή μας, την οργάνωση και λειτουργία της τράπεζας. Είναι κάτι που το θεωρούμε απαραίτητο.

Εκείνο που μπορούμε να αποφασίσουμε και να προσπαθήσουμε με κάθε τρόπο να επιβάλλουμε, είναι η μετεξέλιξη της Τράπεζας Αττικής σε τράπεζα όλων των έργων. Δηλαδή, να γίνει «τράπεζα ειδικού σκοπού». Η αναγκαιότητα τέτοιων τραπεζών τονίζεται τα τελευταία

χρόνια από όλες τις πλευρές. Η αναγκαιότητα της «τράπεζας έργων» επιβάλλεται από τις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στη δουλειά όλων μας - εργοληπτών και ελεύθερων επαγγελματιών - και όσα προσιωνίζονται οι νόμοι και άλλες αποφάσεις που λαμβάνονται τόσο στη χώρα μας, όσο και σε κοινοτικό επίπεδο.

Η εξειδίκευση της Τράπεζας Αττικής και η στήριξη την οποία μπορεί να προσφέρει στον τεχνικό κόσμο, θεωρούμε πως μπορεί να δώσει λύση σε πολλά από τα προβλήματα που ταλανίζουν όλους μας τα τελευταία χρόνια, αλλά και να δώσουν προοπτική για τα επόμενα.

Σε κάθε περίπτωση το ΤΣΜΕΔΕ πρέπει να συνεχίσει να λειτουργεί το τμήμα εγγυοδοσίας, όπως άλλωστε προβλέπεται και στον Ν.4281/2014 δεδομένων ότι:

- τα έσοδα από αυτήν την δραστηριότητα είναι πολλά και μάλιστα με ελαχιστότατες επισφάλειες (απώλειες κάτω του 2% επί των σχετικών εσόδων)
- το ΤΣΜΕΔΕ στερείται πολλών εσόδων από τις καταργούμενες εισφορές επί των έργων από τις καταργούμενες εισφορές επί των έργων από την 1/1/2015.

Όπως γνωρίζουμε αντίστοιχα πράττουν και τα ασφαλιστικά ταμεία των Μηχανικών και αρκετών Βόρειων Χωρών της Ευρώπης.

Συνοπτικά και εν κατακλείδι, τα ζητήματα που αφορούν το ΤΣΜΕΔΕ και την Τράπεζα Αττικής, πρέπει να τεθούν, αναλυθούν και διερευνηθούν συνολικά, να ληφθούν κατάλληλες κοινές αποφάσεις, τις οποίες θα επιδιώξουμε να επιβάλλουμε.

Θα πρέπει να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να προασπίσουμε τα περιουσιακά μας στοιχεία, εξασφαλίζοντας πραγματικά και ουσιαστικά το μέλλον μας.